

vivas, et benedictiōnem partici-
pes : quæ, mihi crede, non mor-
tem solum, verum étiam morbos
omnes depéllit. Sedat enim, cum
in nobis máneat Christus, sæ-
viéntem membrórum nostrórum
legem : pietátem corróboret, per-
turbationes ánimi exstínguit, æ-
grótos curat, collísos redíngere:
et sicut pastor bonus qui ániam
suam pro óvibus pósuit, ab omni
nos érigit casu.

FESTA SANCTORUM

quæ infra Octavam SS. Corporis
Christi occurrere possunt.

DIE XXV. MAJI.

S. Gregorii VII, Papæ Conf.
Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.

(87) præter sequentia.
Oratio.

DEUS, in te sperántium fortitú-
do, qui beátum Gregórium,
Confessórem tuum atque Pontí-
ficem, pro tuénda Ecclésiæ liber-
tate virtúte constántiae roborá-
sti : da nobis, ejus exémplo et
intercessióne, ómnia adversán-
tia fôrtiter superáre. Per Dómi-
num.

Deinde fit com. S. Urbani, Pa-
pæ et Mart. Añæ. Iste sanctus pro
lege Dei sui certávit usque ad
mortem et a verbis impiórum
non tímuit : fundátus enim erat
supra firmam petram.

V. Glória et honore coronasti
eum, Dómine. **R.** Et constituisti
eum super ópera mánuum tuá-
rum.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens De-
us: ut, qui beati Urbáni, Már-
tyris tui atque Pontíficis, solé-
mnia cólimus, ejus apud te in-
tercessiónibus adjuvémur. Per
Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

GREGORIUS Papa Séptimus, án-
tea Hildebrándus, Suánæ in
Etrúria natus, doctrína, sancti-
tate, omníque virtútum génere
cumprímis nóbilis, mirifice uni-
versam Dei illustrávit Ecclé-
siam. Cum párvulus ad fabri li-
gna edolántis pedes, jam litterá-
rum ínscius, lúderet, ex rejéctis
tamen segméntis illa Davídici
eleménta oráculi: Dominabitur

a mari usque ad mare, casu for-
másse narrátur, manum púeri
ductánte Númine, quo significa-
réetur ejus fore amplíssimam in
mundo auctoritátem. Romam
deinde proféctus, sub protectióne
sancti Petri educátus est. Júve-
nis Ecclésiæ libertátem a láicis
oppréssam, ac depravátos Eccle-
siasticórum mores veheméntius
dolens, in Cluniacénsi monasté-
rio, ubi sub régula sancti Bene-
dícti austérioris vitæ observántia
eo tempore máxime vigébat, Mó-
nachi hábitum índuens, tanto
pietatis ardóre divinæ Majestati
deserviébat, ut a sanctis ejús-
dem coenóbii Pátribus Prior sit
eléctus. Sed divína providéntia
majóra de eo disponénte, in sa-
lútem plurimórum, Cluniaco
edúctus Hildebrándus, Abbas pri-
mum monastérii sancti Pauli ex-
tra muros Urbis eléctus, ac póst-
modum Románæ Ecclésiæ Car-
dinális creátus, sub Summis Pon-

tificibus León Nono, Victóre Secundo, Stéphano Nono, Nicoláo Secundo, et Alexándro Secundo, præcipuis munéribus et legatióibus perfúnctus est, sanctíssimi et puríssimi consílii vir a beáto Petro Damiáno nuncupátus. A Victóre Papa Secundo Legátus a látere in Gálliam missus, Lugdúni Episcopum simoniaca labe inféctum ad sui críminis confessiómem miráculo adégit. Berengárium in Concilio Turonénsi ad iterátam hæresis abjuratiómem cómpulit. Cadálo quoque schisma sua virtúte compréssit.

R. Invéni David.

Lectio v.

MORTUO Alexándro Secundo, invítus, et mœrens, unánimi ómnium consénsu, décimo Kaléndas Maji, anno Christi millésimo septuagésimo tértio, Summus Póntifex élctus, sicut sol effúlsit in domo Dei; nam potens

ópere et sermóne, ecclesiásticæ disciplínæ reparándæ, fídei propagándæ, libertati Ecclésiæ restituéndæ, extirpándis erroribus, et corruptélis tanto stúdio incubuit, ut ex Apostolórum ætate nullus Pontíficum fuísse tradátur, qui majóres pro Ecclésia Dei labóres molestiásque pertúlerit, aut qui pro ejus libertáte ácrius pugnáverit. Aliquot Províncias a simoniaca labe expurgávit. Contra Henríci Imperatóris ímpios conáitus fortis per ómnia athléta impávidus permánsit, seque pro muro dómui Israel pónere non tímuit, ac eúmdem Henrícum in profúndum málorum prolápsum, fidélium communione regnóque privávit, atque súbditos pópulos fide ei data liberávit.

R. Pósui adjutórium.

Lectio vij.

DUM Missárum solémnia perágeret, visa est viris piis co-

lúmba e cœlo delápsa, húmero ejus dextro ínsidens, alis extensis caput ejus veláre, quo significátum est, Spíritus sancti afflátu, non humánæ prudéntiæ rationibus ipsum duci in Ecclésiæ regímine. Cum ab iníqui Henríci exércitu Romæ gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hóstibus incéndium signo crucis extínxit. De ejus manu tandem a Robérto Guiscárdo Duce Northmánnō eréptus, Cassínum se cón-tulit; atque inde Salérnum ad dedicándam Ecclésiam sancti Matthæi Apóstoli conténdit. Cum aliquándo in ea civitáte sermó-nem habuisset ad pópulum, aérúmnis conféctus in morbum ícident, quo se interitúrum præscívit. Postréma moriéntis Gregórii verba fuére: Diléxi justítiā, et odívi iniquitátem, proptérea mó-rior in exilio. Innumerabília sunt, quæ vel fórtiter sustínuit, vel multis coáctis in Urbe Synodis

sapiénter constituit, vir vere sanctus, críminum vindex, et acér-rimus Ecclésiæ défensor. Exáctis itaque in Pontificátu annis duó-decim, migrávit in cœlum, anno salútis millésimo octogésimo quinto, plúribus in vita et post mortem miráculis clarus, ejúsque sacrum corpus in Cathedráli Basílica Salernítána est honorí-fice cónditum.

R. Iste est qui ante.

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii secún-dum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 24. d.

In illo témpore: Dixit Jesus di-scípulis suis: Vigiláte, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Com. in Matth cap. 26.

Ut ignorántiam illam diéi óm-nibus taciti, non sine útilis siléntii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter

advéntum furis admónuit, et oratiónum assiduitáte deténtos ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærere. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem; ut ea incuriósis nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque ille-cebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ exspectationis exágitet.

R. Amávit eum.

Lectio viij. Cap. 27.

QUISNAM est fidélis servus et prudens, quem constituit Dóminus super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilátiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli principibús, id est, Episcopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc

enim servum fidélem atque prudéntem, præpósito familiæ si gnificat, cómmoda atque utilitátes commissi sibi pópuli curántem. Qui si dicto audiens, et præcéptis obédiens erit, id est, si doctrinæ opportunitáte et veritáte infírma confírmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitatis cibum aléndæ familiæ dispéndat, atque hæc agens hisque immórans deprehendátur glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et villicus útilis consequéntur, et super ómnia bona consti tuétur; id est, in Dei glória collocabitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

R. Sint lumbi.

Pro S. Urbano, Papa et Mart.

Lectio ix.

URBNUS Románus, Alexándro Sevéro Imperatóre, doctrina et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit: in illis Va-

leriánum, beátæ Cæciliæ sponsum, et Tibúrtium, Valeriáni fratrems, qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis : Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam ecclesiásticos et christianórum fratrum, vel indigéntium, convérти : quia vota sunt fidélium, et prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor, ac martyrio corónatus, sepúltus est in cœmetério Praetextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinátib; quinque hábitis mense Decémbri, creávit Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca octo.

Te Deum laudámus. 63.

In Laudib; fit com. S. Urbani, Papæ et Mart. Aña. Qui odit ániam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. R. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesperæ a Capitulo de sequenti, cum commém. præc. ac S. Eleutherii, Papæ et Mart.

DIE XXVI. MAJI.

S. Philippi Nerii, Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. (115) præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Philíppum, Confessórem tuum, Sanctórum tuórum glória sublimásti : concéde propítius ; ut cujus solemnitaté lætamur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Deinde fit com. præc. Aña. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœlestia regna gloriósus migrávit.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. R. Et osténdit illi regnum Dei.

Postea S. Eleutherii, Papæ et Mart. Aña. Iste sanctus. **f.** Glória et. 229.

Oratio.

INFIRMITATEM nostram respice, omnípotens Deus: et, quia pondus própriæ actionis gravat, beati Eleuthérii, Mártiris tui atque Pontificis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In j. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

PHILIPPUS Nérius, piis honestís- que paréntibus Floréntiæ natus, ab ipsa ineúnte aetate non obscura dedit futuræ sanctitatis indicia. Adoléscens, ampla pátrui hæreditáte dimissa, Romam se cónstulit: ubi philosophía, ac sacris littoris eruditus, totum se Christo dicávit. Ea fuit abstinéntia, ut sæpe jejúnus triduum permánserit. Vigíliis et orationibus inténtus, septem Urbis Ecclésias

frequénter vísitans, apud cœmétérium Callísti in cœlestium rerum contemplatione pernoctare consuévit. Sacérdos ex obediéntia factus, in animarum salúte procuranda totus fuit: et in confessionibus audiéndis ad extrémum usque diem persevérans, innumeros pene filios Christo pérperit: quos verbi Dei quotidiano pábulo, Sacramentorum frequéntia, orationis assiduitáte, aliisque piis exercitatiōnibus enutríri cùpiens, Oratórii Congregatiōnem instituit.

f. Honéstum fecit.

Lectio v.

CARITATE Dei vulnerátus languébat júgiter: tantóque cor ejus aestuábat ardore, ut cum intra fines suos continéri non posset, illius sinum, confráctis atque elátis duabus cóstulis, mirabiliter Dóminus ampliáverit. Sacrum vero fáciens, aut fervéntius orans, in áera quandóque sublátus, mira

ündique luce fulgérē visus fuit. Egénos et páuperes omni charitatis officio prosequebátur : dignus, qui et Angelo in spécie páuperis eleemosynam erogáret : et dum egéntibus noctu panem déferreret, in tóveam lapsus, inde páriter ab Angelo incólumis eripérétur. Humilitati addíctus, ab honóribus semper abhórruit : atque ecclesiásticas dignitátes, étiā primárias, non semel ultro deláticas, constantíssimerecúsávit.

R. Amávit eum.

Lectio vj.

PROPHETIÆ dono fuit illústris, et in animórum sénsibus penetrándis mirífice enítuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit : idque assecútus est, ut eos, qui puritátem cólerent, ex odore ; qui vero secus, ex fötore dignósceret. Abséntibus intérduum appáruit, iisque periclitántibus opem tulit. Aegrótos plúrimos, et morti próximos, sanitati

restítuit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Cœlestium spirítuum, et ipsius Deíparæ Vírginis fréquenter fuit apparitióne dignátus : ac plurimórum ánimas splendóre circumfúsas in cœlum concéndere vidi. Dénique anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto, octávo Kaléndas Júnias, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, Sacro máxima Spíritus exsultatióne perácto ceterísque functiónibus explétis, post médiam noctem, qua prædíixerat hora, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius Décimus quintus miraculis clarum in Sanctórum númerum rétulit.

R. Iste homo.

**In iij. Nocturno Homilia in
Evang. Sint lumbi de Comm. (120)
Pro S. Eleutherio, Papa et Mart.**

Lectio ix.

ELEUTHERIUS, Nicópoli in Græcia natus, Aniceti Pontificis

244 Die xxvj. Maji. S. Philippi Nerii.

Diáconus, Cómmodo imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Huic initio Pontificátus súpplices litteræ vénrunt a Lúcio Britannórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum recíperet. Quámobrem Fugátium et Damiánum, doctos et pios viros, misit in Británniam, per quos rex et reliqui fidem suscíperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi discípulus Romam véniens ab eo benigne accéptus est. Quo tempore summa pace et quiéte fruebátur Ecclésia Dei : ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleutherius in Pontificátu annos quíndecim, dies vigínti tres. Fecit Ordinationes tres mense Decembri, quibus creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Episcopos per divérsa loca quíndecim, sepultúsque est in Vaticáno prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus.

Die xxvij. Maji. S. M. Magd. de Pazzis. 245

In Laudibus fit com. S. Eleutherii, Aña. Qui odit. **f.** Justus, ut supra. 238.

In ij. Vesperis fit com. sequentis et S. Joannis, Papæ et Mart.

DIE XXVII. MAJI.

S. Mariæ Magdalénæ de Pazzis,
Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. (128)
præter sequentia.

Aña. Veni, sponsa Christi, áccepce corónam, quam tibi Dóminus præparávit in æténum.

f. Spécie tua et pulchritúdine tua. **B.** Inténde, próspera procéde, et regna.

Oratio.

D EUS, virginitatis amátor, qui beatam Maríam Magdalénam Vírginem, tuo amóre succénsam, cœlestibus donis decorásti : da, ut quam festiva celebritate venerámur, puritáte et caritáte imitémur. Per Dóminum.

Deinde S. Joannis, Papæ et